

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har på forespørgsel fra udvalget anført, at rettigheder til plantenyheder og geografiske betegnelser mv. bør medtages af hensyn til retsenheden på det immaterialretlige område. Udvalget har fundet, at der både ved geografiske betegnelser mv. og ved plantenyheder kan tænkes at opstå et bevissikringsbehov, og at begge områder bør medtages. Geografiske betegnelser mv. er beskyttet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Der henvises til betænkningen side 59.

Justitsministeriet er enig i udvalgets anbefalinger vedrørende dette punkt, jf. lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 11 og 12.

Udvalget har endelig fundet, at det vil være hensigtsmæssigt at medtage reglerne om ulovlig produkt efterligning jf. markedsføringslovens § 1. Som begrundelse herfor fremhæves det i betænkningen, at der i tilfælde af mistanke om ophavs- eller mønsterretlige krænkelse ofte også rejses spørgsmål om overtrædelse af reglerne om ulovlig produkt efterligning, jf. markedsføringslovens § 1. Det kan være forbundet med væsentlige afgrænsningsproblemer at afgøre, hvorvidt et produkt er ophavs- eller mønsterrettligt beskyttet, eller om det alene beskyttes efter markedsføringslovens regler om ulovlig produkt efterligning. Hvis reglerne herom ikke medtages, vil fagedretterne blive tvunget til at tage stilling til disse vanskelige afgrænsningsspørgsmål, idet der i så fald kun kan foretages bevissikringsundersøgelse i tilfælde af ophavs- eller mønsterretlige krænkelse, men ikke ved overtrædelse af markedsføringslovens regler om efterligning.

Der henvises til betænkningen side 59.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter vedrørende markedsføringslovens § 1. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 13.

5.4. Hvilken myndighed bør være kompetent?

Under hensyn til princippet i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed har der været enighed i udvalget om, at beslutningen om at iværksætte en bevissikringsundersøgelse bør træffes af en domstol. Domstolen bør desuden, evt. bistået af sagkyndige, stå for gennemførelsen af en sådan undersøgelse. Bl.a. fordi rekvisenten formentlig ofte vil begære både nedlæggelse af fagedforbud og foretagelse af bevissikringsundersøgelse, har der været enighed om, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at fagedretten er den kompetente myndighed.

Der henvises til betænkningen side 54.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag om, at såvel beslutningen som udførelsen af bevissikringsundersøgelsen foretages af fagedretterne, jf. lovforslagets § 1 og § 2.

5.5. Undersøgelsens genstand

Udvalget foreslår, at en bevissikringsundersøgelse som udgangspunkt bør kunne omfatte alt materiale, som må antages at være af betydning med henblik på at konstatere, om og i hvilket omfang krænkelse eller overtrædelser har fundet sted.

Hvis der foreligger mistanke om fremstilling eller salg af ulovlige varer, vil det naturlige udgangspunkt for en bevissikringsundersøgelse være et eventuelt lager af sådanne varer samt maskiner og andet produktionsudstyr til fremstilling heraf. Et lager af ulovlige varer og maskiner mv. til fremstilling af sådanne varer, afspejler imidlertid ikke nødvendigvis krænkelsesens reelle omfang. Forholdet kan være det, at de ulovlige varer i hovedsagen kun produceres eller hjemtages efter kundens bestilling, således at lageret er beskedent i forhold til omsætningen. Fundne maskiner mv. vil typisk alene kunne bruges til at bevise, at en ulovlig produktion kan have fundet sted, men ikke størrelsen heraf.

Et nogenlunde sikkert billede af krænkelsesens eller overtrædelsesens omfang kan derfor kun opnås ved undersøgelse af bogføringsmateriale, fakturaer, ordresedler, reklamemateriale og lignende, herunder sådanne oplysninger i elektronisk form. På denne baggrund har udvalget fundet, at også materiale af denne karakter bør kunne være genstand for undersøgelse. Da der samtidig er væsentlige hensyn at tage til rekvisitus, bør der efter udvalgets opfattelse dog ikke være adgang til at foretage en generel gennemgang af virksomhedens forretningspapirer. Kun de dokumenter mv., der er relevante i forhold til en konkret mistanke, bør kunne undersøges. Det bør endvidere ikke være rettighedshaveren, der gennemgår materialet, men fagedretten eller en uvildig sagkyndig udpeget af fagedretten.

Udvalget har tillige anført, at fakturaer og ordresedler i reglen vil indeholde oplysninger om, hvem der har leveret de formodede krænkende produkter til rekvisitus, eller til hvem denne har solgt produkterne. Rekvisenten må som led i bevissikringen anses for berettiget til at modtage sådanne oplysninger om leverandører og/eller aftagere, herunder eventuelt tillige om størrelsen af omsætningen med den enkelte leverandør eller aftager. Omfattende undersøgelser vedrø-